

Sfântul Gheorghe și balaurul

Marin Mihalache

Când a lovit Sfântul Gheorghe
Balaurul nu era încă seară
A mai trecut mult timp
După aceea până-a amurgit
Și balaurul tot n-a murit
Și a mai mișcat din coadă
Până la asfințitul soarelui
Și a însângerat pământul
Și văzduhul până la orizont
Și s-a umplut marea roșie
De atâta vărsare de sânge.

Și de durere s-a încolăcit
Balaurul în jurul fructului
Oprit din grădina edenului
Și s-a întins ca o umbră
Până a ajuns să-și muște
Din propria coadă în partea
Cealaltă nevăzută a lumii.

Dar deși rănit și în agonie
Balaurul tot nu a murit
Și a mai mișcat din coadă
Și s-a răsucit ca o frânghie
Pe un ghem de umbră
Și a clătinat pământul
Luna și stelele de pe cer
Precum furtuna pântecul
Unei corăbii în naufragiu.

Când se va însera mai bine
Balaurul își va da în sfârșit
Duhul și-i va înghiți pământul
Măruntaiele înmormântându-le
Sub lespezile întunericului.

Dimineața când se vor ivi zorile
Dacă va mai fi ca balaurului
Să-i mai crească alte șapte capete
Ori dacă ar fi să se reîntrupeze
Ucide-l dintr-o singură lovitură
Odată pentru totdeauna
Sfinte mare mucenic Gheorghe

POEZII ONLINE

Să nu ne mai tulbure nouă
Încă două mii de ani inimile.